

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

TIIBETINMASTIFFI (DO-KHYI)

Alkuperämaa: Tiibet

Vastuu: FCI

KÄYTTÖTARKOITUS: Seura-, vahti- ja vartiokoiria.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinseri- ja snautserityyppiset, molossityyppiset sekä sveitsinpaimenkoirat, alaryhmä 2.2 vuoristotyypiset molossirodut; käyttökoetulos-ta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Tiibetmastiffi (do khyi) on Himalajan paimento-laisten ikivanha työkoira ja Tiibetin luostareiden perinteinen vahti. Antiikin ajoista lähtien rotu on ollut voimakkaasti myyttien ympäröimä. Aristoteleen (384 – 322 e.Kr.) maininnasta Aasiaan vuonna 1271 matkanneen Marco Polon kuuluisiin kirjoituksiin saakka kaikki historialliset selonteot ylistävät tiibetmastiffin niin fyysistä kuin psyykkistäkin luontaista vahvuutta ja vaikuttavuutta. Jopa sen haukkua on kuvattu ainutlaatuisiksi ja rodun tarkkaan vaalituksi erityispiirteeksi. Menneiden aikojen johtavat eurooppalaiset kynologit kuten Martin ja Youatt, Megnin, Beckmann ja Siber sekä Strebel ja Bylandt ovat tarkasti kuvailleet tiibetmastiffirotua, sillä heitä on kiehtonut sen alkuperä ja osuus tiibetiläisessä kulttuurissa. Rotua on jopa pidetty kaikkien kookkaiden vuoristokoiria- ja mastiffirotujen esi-isänä. Yksi ensimmäisistä tunnetuista länteen saapuneista tiibetmastiffeista oli uros, jonka lordi Hardinge (Intian silloinen varakuningas) lähetti Länsi-Intiasta kuningatar Victorialle vuonna 1847. Myöhemmin, 1870-luvulla, Edward VII (silloinen Walesin prinssi) toi kaksi koiraa mukanaan Englantiin. Varhaisessa vaiheessa kirjattiin tiibetmastiffipentue, joka syntyi Berliinin eläintarhassa vuonna 1898.

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 230
Hyväksytty: FCI 2.4.2004
SKL-FKK 30.10.2005

1/4

TIIBETINMASTIFFI

2/4

YLEISVAIKUTELMA: Voimakas, raskastekoinen, hyvärakenteinen ja vankka-luustoinen. Olemus on vaikuttava, arvokas ja totinen. Koirassa yhdistyy majesteet-tinen vahvuus, jyrkyys ja kestävyys; se kykenee työskentelemään kaikenlaisissa ilmasto-olosuhteissa. Rotu on hitaasti kehittyvä, nartut ovat täysin kehittyneitä vasta 2 – 3-vuotiaina ja urokset aikaisintaan 4-vuotiaina.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Etäisyys niskakyhmystä otsapenkereeseen on sama kuin otsapenkereestä kirsun kärkeen, joskin kuono voi olla hieman lyhyempi. Runko on hieman säkäkorkeutta pitempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Itsenäinen ja suojeleva, kunnioitusta herättä-vä. Erittäin uskollinen perheelleen ja reviirilleen.

PÄÄ: Leveä, raskas ja voimakas. Aikuisella koiralla on päässä poimu, joka voi ulottua silmien yläpuolelta suupieleen.

KALLO-OSA: Leveä, vain hieman kaareva. Niskakyhmy on voimakkaasti koros-tunut.

OTSAPENGER: Selvästi erottuva.

KIRSU: Leveä ja karvapeitteen väristä riippuen mahdollisimman tumma. Sierai-met ovat avoimet.

KUONO-OSA: Melko leveä, täyteläinen ja syvä. Kuonon kärki on neliömäinen.

HUULET: Hyvin kehittyneet ja alaleuan peittävät.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat voimakkaat. Täydellinen, sään-nöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta ts. yläleuan hampaat asettuvat tiiviisti alaleuan hampaiden eteen; hampaat ovat suorassa kulmassa leukoihin nähden. Tasapurenta hyväksytään. Hampaat asettuvat tiiviisti.

SILMÄT: Keskikokoiset, kaukana toisistaan, soikeat ja hieman viistot. Silmät ovat väriltään mitä tahansa ruskean, karvapeitteen väriin sointuvaa sävyä, mitä tum-memmat sen parempi. Silmäluomet ovat tiiviit. Ilme on omanarvontuntoinen.

KORVAT: Keskikokoiset, kolmiomaiset ja riippuvat, kallon ja silmän väliselle tasolle kiinnittyneet, eteenpäin taittuneet ja suuntautuneet, tiiviisti päänmyötäiset; tarkkaavaisen koiran korvat suuntautuvat eteenpäin. Korvalehdet ovat pehmeän ja lyhyen karvan peittämät.

KAULA: Vahva, lihaksikas ja kaareva. Löysää kaulanahkaa ei saa olla liikaa. Kaulassa on paksu, pystykarvainen kaulus, joka on nartuilla uroksia vähemmän korostunut.

RUNKO: Vahva.

SELKÄ: Suora ja lihaksikas.

LANTIO: Leveä ja melko tasainen.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

RINTAKEHÄ: Melko syvä, kohtalaisen leveä ja kyynärpäiden alapuolelle ulottuva. Rintakehä on kaarevien kylkiluiden johdosta sydämenmuotoinen.

HÄNTÄ: Keskipitkä ja runsaskarvainen, ylös selkälän tasolle kiinnittynyt, korkea-asentoinen ja löysästi selälle kaartuva koiran ollessa tarkkaavainen tai liikkeesä.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat suorat, hyvin kulmautuneet ja kauttaaltaan vahvan karvan peitossa.

LAVAT: Viistot ja lihaksikkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Eivät sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.

KYYNÄRVARRET: Suorat ja vahvaluustoiset.

VÄLIKÄMMENET: Vahvat ja hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Melko suuret, vahvat, pyöreät ja tiiviit. Selvästi kaareutuneiden varpaiden välit on hyvin karvoittuneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat voimakkaat, lihaksikkaat, hyvin kulmautuneet ja takaa katsottuna yhdensuuntaiset.

REIDET: Melko pitkät, vahvat; lihaksisto on voimakas ja kova, mutta ei ulkoneva.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Vahvat ja matalat. Takaraajoissa voi olla kannukset.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Voimakkaat, aina keveät ja joustavat; pitkä ja tehokas askel. Nopeuden lisääntyessä koiralla on taipumus yksijalkisyyteen. Käynnissä liikkeet vaikuttavat hyvin verkkaisilta. Koira kykenee toimimaan vaihtelevassa maastossa kestävästi ja notkeasti.

KARVAPEITE

KARVA: Karvan laatu on tärkeämpi kuin määrä. Karva on karheaa ja tiheää; peitinkarva ei saa olla liian pitkää. Kylmänä aikana aluskarva on tiheää ja melko villavaa, lämpiminä kuukausina melko niukkaa. Urosten karvapeite on huomattavasti runsaampi kuin narttujen. Karva on hienolaatuista, kuitenkin karheaa, suoraa ja pystyä, ei koskaan silkkistä, kiharaa tai laineikasta. Kaulassa ja lavoissa karvapeite on tuuhea ja muodostaa kauluksen. Häntä on tuuhea ja runsaskarvainen, reisien takaosassa on selvät housut.

VÄRI: Syvänmusta, jossa voi olla punaruskeat merkit; sininen, jossa voi olla punaruskeat merkit sekä kullaväri täyteläisestä kellanruskeasta syvän punaiseen. Kaikkien värien tulee olla niin puhtaat kuin mahdollista. Punaruskea väri vaihtelee syvän kastanjanruskeasta vaaleampaan. Valkea tähti rinnassa on sallittu ja hyvin pienet valkoiset merkit käpälissä hyväksytään. Punaruskeat merkit voivat olla silmien yläpuolella, raajojen alaosassa ja hännän alapuolella. Kuonossa voi olla punaruskeat merkit, ja silmien ympärillä suvaitaan silmälasikuvio.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset vähintään 66 cm, nartut vähintään 61 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

VAKAVAT VIRHEET: Fyysisen kunnon ja kiinteyden puuttuminen; kevyt pää tai voimakkaasti poimuinen päänahka; riippuvat huulet; liioiteltu kaulanahka; suuret ja/tai alas kiinnittyneet korvat; vaaleat silmät tai tuijottava katse; puutteellinen pigmentti erityisesti kirsussa; tynnyrimäinen rintakehä; tiukasti lantion päälle kiertynyt häntä; ylikulmautuneet tai suorat takaraajat; raskaat, väkinäiset liikkeet; säkäkorkeuden alitus, sallittu poikkeama 2 cm.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Aggressiivisuus tai voimakas arkuus; ala- tai yläpurenta; kaikki muut kuin edellä mainitut värit esim. valkoinen, kerma, harmaa, maksanruskea, liila, juovikas (brindle) sekä monivärisyys.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.